

forløbet mere end 5 år fra Arbejdsskadestyrelsens afgørelse.

Til § 25

Bestemmelsen afløser den gældende lovs § 24. Som en mere korrekt beskrivelse er gældende lovs »erstatning« for varigt mén ændret til »godtgørelse« for varigt mén, da mængodtgørelse ikke ydes for et økonomisk tab, men for forringelse af skadelidtes personlige livsførelse. Der henvises endvidere til forslagens almindelige bemærkninger.

Til § 26

Bestemmelsen er ny og skal ses i sammenhæng med forslagens § 12 og bemærkningerne hertil samt lovforslagets almindelige bemærkninger. I konsekvens af bestemmelsen i forslagens § 12, hvorefter Arbejdsskadestyrelsen har adgang til at anerkende skadestilfælde, hvor arbejdsskaden ikke udelukkende har medført skadesfølgerne, indføres der her en adgang for Arbejdsskadestyrelsen til at nedsætte eller bortfalde, således at skadelidte alene opnår kompensation for arbejdsskadens følger, og ikke for forudbestående (eventuelt medfødte) eller konkurrerende lidelser mv. Der er ikke ved bestemmelsen tilsigtet nogen ændring af Arbejdsskadestyrelsens hidtidige praksis.

Samtidig med afgørelsen om skadens anerkendelse underrettes skadelidte om eventuelle forbehold, der vil blive tillagt vægt ved erstatningsudmålingen eller udmålingen af godtgørelsen. Ved afgørelsen af erstatningen eller godtgørelsen underrettes skadelidte om vægtingen af forbeholdet.

Til § 27

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 34, stk. 1, idet den hidtidige 1 års frist er udvidet til en 5 års frist.

Til § 28

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 23. Som følge af, at gældende lovs § 22 ophæves ved dette lovforslag, er bestemmelsen sprogligt ændret.

Til § 29

Bestemmelsen afløser den gældende lovs § 14. Ved den foreslåede formulering bringes bestemmelsen i overensstemmelse med de af Danmark ratificerede konventioner om social sikring, henholdsvis den af den Internationale Arbejdskonference i Geneve i

1952 vedtagne konvention om minimumsnormer for social tryghed (ILO-konvention nr. 102), ratificeret af Danmark den 22. juli 1955, og Den Europæiske Kodeks for social sikring af 16. april 1964, ratificeret af Danmark den 12. december 1972.

Erstatningen kan herefter kun nedsættes, hvis skadelidte har fremkaldt skaden forsætligt eller ved en handling eller undladelse, der er ulovlig. Tilsidesættelse af elementære forsigtighedshensyn eller selvforskyldt beruselse vil herefter i sig selv ikke være tilstrækkeligt til, at erstatningen eller godtgørelsen kan nedsættes eller bortfalde.

Til § 30

Bestemmelsen afløser den gældende lovs § 25.

Det er fortsat forsikringsselskaberne, efter bemyndigelse fra Arbejdsskadestyrelsen, og Arbejdsskadestyrelsen, der tager stilling til spørgsmål efter denne bestemmelse.

Den gældende lovs betingelse om, at optræningen skal foretages i de optræningsinstitutioner, Arbejdsskadestyrelsen har godkendt hertil, er bortfaldet, da den af styrelsen skønnede optræning kan finde sted på enhver efter sygesikringsloven eller sygehusloven godkendt institution eller afdeling.

Efter den gældende formulering af bestemmelsen har skadelidte kun ret til betaling af disse udgifter, mens sagen er under behandling. Det vil sige, indtil der er truffet formel afgørelse om erstatningen for varigt mén og tab af erhvervsevne. I en række sager er det på et tidligt tidspunkt af sagsbehandlingen klart, at der ikke er andre erstatningsberettigende følger end behandlingsudgifter efter denne bestemmelse. Dette er for eksempel typisk tilfældet ved tandskader. Hvis styrelsen traf formel afgørelse om erstatningsspørgsmålene, ville for eksempel en længerevarende tandbehandling ikke kunne betales efter lov om arbejdsskadeforsikring. For ikke at afskære skadelidte fra retten til at få dækket behandlingsudgifterne har Arbejdsskadestyrelsen udviklet en praksis, hvorefter den enkelte sag »henlægges.« Når en sag er »henlagt« er der ikke truffet en formel afgørelse om varigt mén og tab af erhvervsevne. Dette indebærer, at udgifterne ved en længerevarende behandling kan betales. Folketingets ombudsmand har kritiseret styrelsens praksis med at »henlægge« denne type af sager og har specielt peget på, at sagen derved holdes åben på ubestemt tid. Arbejdsskadestyrelsen agter at ophøre med den hidtidige henlæggelsespraksis.

I bestemmelsens stk. 5 er derfor i forhold til den gældende lov foretaget den udvidelse, at chefen for Arbejdsskadestyrelsen kan fastsætte regler om, at de